TVÄRS GENOM CANADA

Jag drömmer om Romdahl, Arosenius och Kruse. — Över Alperna. — Anländer till Edmonton. — Beundrar hotellet. — Besök hos konsul Skarin. — Universitetet besökes.

Reseskildringar från en semestertripp av OTTO ELANDER.

XXIV.

Nu bar det hemåt igen. Jag insomnade vid tonerna från Stockholms radio, som så behändigt hade mött mig ombord å tåget.

De sista dagarna hade varit mycket ansträngande. Hela tagen i bilen — skiftande scenerier — nya bekantskaper — allt som allt hade gjort mig dödsträtt, och det dröjde ej länge, innan jag insomnade som ett gott barn i min Pullman-koj.

Men det var, som om min själ dröjde kvar i det trevna professorshemmet ute i Vancouver. Jag vandrade omkring där och skådade ånyo allt, som hade fängnat mina ögon under den första tiden, och plötsligt såg jag professor Romdahl, Göteborgs museums intendent, stå bredvid mig i trappan, som ledde upp till andra våningen.

Han betraktade de små tavlor, som prydde väggarna, och jag hörde honom förvånad utbrista:

— Ja, men detta är ju original av Arosenius! Låt mig se — en, två, tre . . . .

— Jag har tio sådana små tavlor av min gamle vän, hörde jag Bowings lugna stämma. Och tre av Kruse. Det är minnen från vår gemensamma ungdomstid, och jag skulle inte vilja bytta dem för en förmögenhet.

— Det är en förmögenhet, mumlade Romdahl, och hans ögon liksom sögo sig fast vid tavlorna.

En häftig stöt, och tåget stannade med en väldig knyck — Romdahl var försvunnen. Det hela hade varit en dröm, och det enda reella i den vore Arosenii och Kruses tavlor, som jag hade beundrat hemma hos Bowing.

Arosenius, vår ungdomsvän, är nu död — men hans arbete lever och ökas dagligen i värde. Bowings små tavlor komma kanske en dag vara värda sin vikt i guld . . . .

Resan över Klippiga bergen på Nationaljärnvägen tävlade med framgång med de scenerier, som C. P. R. hade att bjuda på. Kanske bergstopparna voro ett eller annat hundratal fot närmare vår Herre — åtminstone uppgav resehandboken så. Men man kan i längden ej härda ut med att bara sitta och undra och beundra man tröttnar till slut på allt det stora och sköna och monumentala. Jasper National Park var denna järnvägslinjes huvudpunkt. Denna park tävlar i popularitet med Banffs — den är till på köpet mycket större — och där finnas många, många hundra bergstoppar, som ännu inte fått ett ärligt, kristligt namn — så där återstår ännu mycket att göra för alpklättrarnas hedervärda klubb.

Jag reste emellertid lugnt förbi och nöjde mig med att i allt lugn konstatera, att "allt var ganska gott." Efter 33 timmars kontemplation kom jag tidigt en morgon fram till staden Edmonton i provinsen Alberta, och där hoppade jag av och tog en bil och körde upp till C. N. R.:s ståtliga hotell Macdonald, där ja gtog in.

Liksom C. P. R. har C. N. R. på alla mera betydande platser uppfört ståtliga hotell, där den resande allmänheten kan taga in, förvissad om att möta all den bekvämlighet och elegans, som nutidens turister kräva även i ödemarken. Denna ädla tävlan mellan Canadas båda mäktiga järnvägsbolag har resulterat i att Canada bjuder de resande på hotell, som mycket väl kunna upptaga tävlan med Europas storstäders. Edmontons hotell var ett av de allra förnämsta, som jag under min canadaresa hedrade med min närvaro.

Edmonton är Albertas huvudstad och är belägen i den rika provinsens allra rikaste del. Den grundlades redan 1795 som utpost för Hudson Bay kompaniet, och ännu kan man på en kulle utanför staden se det gamla fortet, som bolaget anlade till skydd för sina anställda. Nu är Edmonton huvudorten för Peace River- och Mackenzie-distrikten, vilka jag skulle vilja kalla våra dagars Minnesota. Ty hit kommer tvivelsutan den stora utvandrarströmmen från Förenta Staterna och Europa att draga, och det kommer ej att dröja många decennier, innan det rika och fruktbara landet är fullt upptaget av landsökare.

Sedan jag i en droska kört omkring i staden, som räknar 60,000 invånare, och konstaterat, att den är byggd utefter moderna linjer och besitter alla utvecklingsmöjligheter för en lysande framtid — i Edmonton gissar man på miljonen om knappa 25 år! — åkte jag över floden, North Saskatchewan, till staden Stratcona, som nu inkorporerats med Edmonton och utgör en förtjusande förstad till denna. Där uppsökte jag Sveriges konsul, ingenjör E. Skarin, som bodde i en liten vacker villa.

Han var dess värre ej hemma. Konsul Skarin är en specialist på vägbyggnader och mycket eftersökt som sådan. För närvarande befann han sig ett par hundra mil från hemmet. Konsulinnan Skarin beredde mig i stället det allra hjärtligaste mottagande. Hon är av mycket förnäm värmländsk familj men hade i unga år kommit ut till Canada och där gift sig med ingenjören konsul Skarin.

Sedan vi intagit en lätt lunch, föreslog hon en promenad genom Strathcona och ledde våra steg till statsuniversitetet i Alberta, varest 600 studenter äro inskrivna. Vi mottogos på det vänligaste av universitets rektor, som, när han hörde, att jag var svensk, sken upp som en sol: en av universitetets professorer, C. A. Banting, hade ju året förut tillsammans med professor McLeod vid Torontos universitet erhållit nobelpriset för upptäckten av insulin, så Sverige var mycket väl känt vid denna bildningsanstalt. Prof. Banting hade dagen förut rest bort, men rektorn erbjöd sig att personligen föra mig genom anstaltens olika lärosalar och laboratorier.

Det var en mycket intressant och lärorik promenad, och jag kunde ej underlåta att uttrycka min förvåning att finna så väl ordnade och utrustade laboratorier i denna avlägsna del av världen. Det är ståtligt av provinsen Alberta att kunna giva åt sin studerande ungdom en så väl rustad bildningsanstalt.

I förbindelse med universitetet stod ett förberedande högre läroverk, ett jordbrukscollege och ett presbyterianskt teologiskt läroverk.

— Det var synd, att redaktören ej kom hit i går, sade konsulinnan, ty då hade vi årsexamen, och den var av särdeles högtidlig art. Då hade ni också varit i tillfälle att se den ungdom, som söker sig hit till denna Mimers brunn.

Konsulinnan så väl som hennes man har avlagt studentexamen vid detta läroverk och äro fästa vid anstalten med oslitliga band.

Efteråt besågo vi Albertas riksdagshus — återigen ett av de vanliga miljon-granitpalatsen — börsen, rådhuset och andra offentliga byggnader, alla vittnande om stadens rikedom och fasta tro på en lysande framtid. Det var i själva verket imponerande att se, vad nybyggarna under de sista 20 åren uträttat i dessa trakter, som i slutet av förra århundradet ej voro något annat än rama ödemarken.

Förtio "babies" i en låda.

(C. P. R. Photo.)

Man hör nu för tiden ofta talas om "babies," som utan sällskap resa långa vägar. Här äro 40 av dem, vilka färdas utan tillsyn — alla i en låda. De äro dessutom endast en dag gamla. Tusentals dylika kycklingar fraktas beständigt från utkläckningsanstalterna till farmare i Canada via Dominion express i speciella lådor, som möjliggöra det för dem att färdas i trygghet och komfort.

President Calles får en admonition från Förenta Staterna.

De radikala elementen befaras få överhand. Mexiko uppmanas att uppfylla ingångna förpliktelser.

Utrikesdepartementet i Washington har i dagarna givit den nya regimen i Mexiko under general Calles en "varning," vilken Times' korrespondent betecknar som ett tveeggat svärd. Varningen innehåller 1:o en påstötning om att förpliktelser, som ingåtts enligt överenskommelser rörande amerikanska egendomsrätten eller betalningen av Mexikos utrikesskuld, måste iakttagas, och 2:o en upplysning till de extrema elementen om att de icke kunna påräkna någon uppmuntran från Washington. Den nuvarande situationen, som utgör bakgrunden till den amerikanska aktionen, skall av Amerikas ambassadör Sheffield, vilken är på besök i Washington, ha framställts för Kellogg på följande sätt:

Calles har slagit in på en politik, som med hänsyn till att Mexiko intill år 1910 kunde betraktas som en feodalstat, är genomgripande radikal. Den går ut på en vidlyftig plan för det inhemska indianelementets undervisning och sönderstyckning av latifundierna i ändamål att skapa en småbondeklass. Det råder intet tvivel om att Calles är besluten att infria sina löften, men utgången beror i hög grad av stödet från vissa jordbruks- och arbetargrupper, som luta åt kommunism, och som uppmuntrat vissa jordkonfiskationer. Calles har i kabinettet måst intaga bägge dessa grupper, och en eventuell samverkan dem emellan har givit upphov åt de nya ryktena om revolutionära utbrott.

Huruvida Calles skall lyckas vinna övertaget, återstår att se, men i ögonen fallande är, att den amerikanska varningen kommer att tolkas som fientlig av dem, som önska driva Calles till öppet åsidosättande av utlandsskulden och därmed öka förvirringen. Men, skriver den citerade korrespondenten, denna risk har man på förhand räknat med, och den har ansetts mindre allvarlig än att vid denna tidpunkt underlåta att påyrka ett strikt uppfyllande av ingångna förbindelser.

VÄRLDENS STÖRSTA NYHETSORGANISATION 25 ÅR

Världens största nyhetsorganisation, The Associated Press, har nyligen fyllt 25 år, samtidigt som dess hittillsvarande ledare Frank B. Noyes firat 25-årsjubileum som dess chef. Den första upprinnelsen till detta väldiga företag var en 1893 i Illinois bildad sammanslutning med samma namn.

Associated Press äges av 1,200 tidningar och är allenastående i så måtto, att den är den enda kooperativa organisation, som insamlar nyheter från hela världen på enbart nyhetsgrund utan påverkan av politiska och ekonomiska faktorer. Det genomgående draget i dess verksamhet har varit det omutliga kravet på sanning i de förmedlade nyheterna, varigenom msammanslutningen kraftigt bidragit till höjande av pressens moraliska nivå. Man uppskattar f. n. antalet tränade tidningsmän i tjänst hos Associated Press till 80,000. Av dessa äro mellan 1,700 och 1,800 fast anställda. För nyheternas distribuerande har företaget till förfogande telegraflinjer på sammanlagt 98,000 mil.

PROF. NANSEN PLANERAR EN NORDPOLSEXPEDITION 1927

Internationella sällskapet för arktisk forskning medelst luftskepp, vars ordförande prof. Fridthiof Nansen är, skall låta bygga ett luftskepp med 150,000 kubikmeters rymd, vilket skall utrustas med specialapparater för olika vetenskapliga ändamål. Färden över nordpolen skall företagas under loppet av 1927. Femtio personer beräknas komma att deltaga i expeditionen. Färden beräknas taga 50 a 100 timmar. Sedermera ämnar man upprätta regelbunden trafik mellan Europa och Japan över polarområdet.

Statistik i Oslo. I Oslo har offentliggjorts en statistik över huru många som besökt posthallen. Nu har framkommit, att man räknat varje besökande två gånger, både vid in- och utgående.

Det påminner om männen, som skulle räkna en fårahjord. Han räknade benen och dividerade slutsumman med fyra.

Förklaringen. — Jag förstår inte, varför kvinnorna ska vara så excentriska i sin klädsel. Det var inte Eva.

— Nej, den gången fanns det endast en man, och den hade hon erövrat.

LÄKARE OCH TANDLÄKARE

DR. M. RADY
LÄKARE OCH KIRURG.
Invärtes sjukdomar (X—Ray)
652½ MAIN STR.
(Mellan Logan och Henry Ave.)
Kontorstimmar: 2—5 e. m. 6.30—8 e. m.
Telefon: Kontoret—A4480 Bostaden—A6118

DR. S. C. PETERSON
SPECIALIST i Hud-, KönS-, Urin- och Veneriska sjukdomar, har flyttat från 401 till 506 McArthur Bldg.
Ovanför Child's Restaurant.
Kontorstid: 10—1, 3—6 och 7—8
Telefon A4165. Svenska talas.

DR. BRANDSON
LÄKARE
216 Medical Arts Bldg.
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen
Telefon. A-7067.

Kontorstelefon: A 3659.
Bostadstelefon: J 5887.
DR. T. GLEN. HAMILTON
LÄKARE
210—212 Somerset Bldg.
WINNIPEG, MAN.

Tel. A 1179 Bostad Tel. N 1784
DR. W. J. KING
Chiropractor
926-930 Somerset Bldg.
Winnipeg, Man.

DR. A. BLONDAL
818 Somerset Bldg.
Kvinno- och barnsjukdomar.
Kontorstid: 10—12 f.m.; 3—5 e.m.
Telefon: N 6410
Winnipeg, Man.

DR. M. R. BLAKE
M.R.C.S., Eng. L.R.C.P., London
508 McArthur Bldg.
Kontorstid: 4—6 e. m.
Kirurgi och kvinnosjukdomar.

Öppet 9—12 f. m.; 1—5 samt genom överenskommelse.
DR. N. W. SNIDER
Tandläkare
Clougher Block
Tel.: 222 Red Kenora, Ont.

Låt PEGGY—
Den personlige inköparen för
New Regina Trading Co. Ltd.,
Regina, Sask.
göra Edra inköp!

JACKSON BROS.
Specielit uppmärksammas postorders.
JUVELAR- och GULDSMEDAFFÄR UR, och JUVELREPARATIONER.
9962 Jasper Ave., East
Tel. 1747. Edmonton, Alta.

DÖD UNDER 30 MINUTER

Återkallad till lilvet med hjälp av en pulmotor.

En kvinna, fru Anna Svensson från Köpenhamn drabbades, då hon den 11 juni badade i ett badhus i Hellerup, Danmark, av kramp omedelbart efter det hon hoppat i vattnet. Hon blev liggande på sandbottnen, men den kvinnliga vaktmästaren på damavdelningen lyckades få upp henne, varefter hjälp tillkallades. Pulmotorn i Hellerup kom till platsen, och efter precis en halv timmes arbete började kvinnan, som var fullständigt livlös, då hon togs upp ur vattnet, vakna till liv igen. Hon blev fullständigt frisk och kry igen, sedan hon tillbringat en dag på ett sjukhus, där hon erhöll lämplig eftervård för — dödsfallet.

Från nykterhetsfältet

TILL LÄSEKRETSEN

Hittills ha vi ej hatt mycken uppmuntran för vår avdelning "Från nykterhetsfältet." Vi uppmana därför en en gång intresserade nykterhetsvänner att sända oss bidrag för dessa spalter. Den enda, som gett oss en handräckning, är hr John A. Hägglund, vilken alltid synes vara en vaken och påpåsslig person. Dessutom sände han oss för en tid sedan ett brev å storlogens vägnar, varav vi taga oss friheten göra följande utdrag:

Redaktör Reimar Remidav,
Winnipeg.

Gode vän!

— — —

Vi uppskatta storligen den välvilja och sympati vår orden röner från Eder sida i det förflutna och hoppas att vi må åtnjuta samma förmåner i det kommande.

Högaktningsfullt,
John A. Hägglund.
Ordenssekreterare.

* * *

Vi värdera högeligen att våra små ansträngningar för Ordens räkning samt för folknykterheten i allmänhet uppskattats och kunna försäkra att vi även i framtiden vilja göra vårt bästa för denna goda sak.

Red. av S. C. T.

I NYKTERHETENS TECKEN

Sedan rusdryckerna för fyra år sedan genom lag utmönstrades från Amerika, har välståndet bland folket, särskilt arbetarna, stegrats i hög grad. År 1919 voro insättningarna i bankerna 3,780,000,000 dollars. I slutet av 1923 stego de till 2,212,000,000 dollars. Insafta på sparkasseräkning voro då 613,000,000 dollars. År 1920 byggdes 3,700 hus, 1923 15,494. Brotten, såsom mord, stöld och röverier ha reducerats betydligt. I de protestantiska kyrkorna har insamlingen stigit med 24 procent.

RÅD FÖR MÄN om förebyggande och botande hemma av kroniska, nervösa sjukdomar, njur- och blåssjukdomar, reumatism, nervsvaghet etc., skickas fritt. **Dr. C. Lunde, Box 252, Detroit, Mich.**

EN NYKTERHETSGRUPP I ENGELSKA PARLAMENTET

En dylik har nyligen bildats. Ordförande är mr Philip Snowden, vice ordförande lady Astor och mr George G. Thorne, sekr. mr R. Hopkin Morris och skattmästare mr Cecil H. Wilson. Huru stor tillslutning gruppen erhållit, uppges icke.

NY FÖRBUDSOMRÖSTNING I NORGE

Statsminister Mowinckel har i ett uttalande i Dagbladet meddelat, att regeringen ämnar framlägga en proposition nästa år om anställande av folkomröstning rörande förbudet. Den närmare tidpunkten för omröstningens verkställande skulle först senare fixeras. Den skulle dock äga rum under loppet av 1926.

SJUKSKÖTERSKOR INFÖR KRIGSRÄTT

Två sjuksköterskor i flottans tjänst — Ruth Anderson och Catherine Glancy— skola i dagarna stända till svars inför en krigsrätt i Washington under anklagelse att ombord ett av flottans fartyg ha smugglat in sprit i strid med Volsteadlagen.

Detta är den första gången i den amerikanska flottans historia, som kvinnor ställts inför krigsrätt.

SMUGGELSPRIT UNDER SPIRANDE SÄD PÅ ÅKERN

Storsmugglarna i Norge äro uppfinningsrika.

Ett överraskande spritbeslag har gjorts på denökände storsmugglaren Berefjords egendom vid Färösund. Länsmannen på orten hade vid en undersökning stuckit ned ett järnspett i en spirande sädesåker, då han upptäckte, att under själva jordytan låg något hårt, som vid närmare undersökning visade sig vara en spritdunk. Intill denna låg en annan o. s. v. i långa rader. Inalles lågo åtskilliga hundra liter smuggelsprit dolda på detta sätt. Hur stort partiet i själva verket är, har ännu ej utrönts. Egendomens ägare har gripits.

FÖRBUD SNART I INDIEN

Förbudet kommer inom några få år att bli ett fullbordat faktum, har en ledande indisk nykterhetsman dr J. Nyogi profeterat om för en amerikansk tidning, när han i höstas landsteg för att företaga en lång studieresa rörande Amerikas förbud.

"Trots den väldiga befolkningen," sade dr Nyogi, "är konsumtionen av rusdrycker utan praktisk betydelse, då blott 9,2 proc. av den infödda befolkningen kan räknas bland konsumenterna. Vi hoppas få en lag om totalförbud i Indien. Frågan har redan varit före i den indiska riksförsamlingen och föll på endast 8 rösters övervikt.

EN SOCIAL BRAGD

Dr Alice Salomon, som i fjol gjorde en studieresa till Förenta Staterna, skriver i den kända tyska tidskriften "Sozialen Praxis" följande: Man kan icke syssla med amerikanskt välgörenhetsarbete utan att åtminstone med några ord beröra förbudet, vars införande har gett den sociala verksamheten en helt ny prägel. Det ges icke någon socialarbetare i Amerika, som icke sätter förbudets verkningar oändligt högt, som icke är övertygad därom, att den arbetande befolkningens levnadsförhållanden snabbt stigit, att last och brott, elände och nöd har begränsats, att förbudet icke blott är en social revolution utan en social bragd.

FÖRBUDET FYLLER ENGLANDS FÄNGELSER

Diskussion om att sätta bötesfångar på vatten och bröd.

Chefen för justitieministeriets fängvårdsavdelning förklarar i en intervju, att förhållandena i fängelserna blivit rent olidliga. Fängelserna äro redan överfulla, och fångantalet ökas alltjämnt. Den största ökningen gäller antalet bötesfångar, av vilka de flesta dömts för brott mot förbudslagen. De sitta hellre inne än betala böterna. Förlängning av strafftiden spelar heller ingen roll. Enda sättet att hejda ökningen vore skärpning av fängelsevistelsen genom återinförandet av vatten- och brödstrafet, vilket avskaffades för 30 år sedan.

SPRITFLODEN STIGER I STOCKHOLM

A.-B. Stockholmssystemet har utsänt förvaltnings- och revisionsberättelse för 1924.

I bolagets rörelse ha utminuteringsvis försålts 4,123,857 liter (3,983,809 f. å) olika slag av spritdrycker. Härav ha 2,843,539 (2,758,472) liter eller 68,9 (69,2) proc. utgjorts av egentligt brännvin av olika kvantiteter. Det vanliga renade brännvinet av 40 proc. alkoholstyrka har uppgått till 750,757 (897,032) liter eller 18,2 (22,5) proc. av alla utminuterade spritdrycker.

Försäljningen av viner inom utminuteringen har omfattat 1,070,997 (865,528) liter. Härav har den av bolaget förmedlade importen till enskilda personer uppgått till 13,188 (19,366) liter.

RIK LÖNNKRÖGARE DÖMD TILL FEM ÅRS FÄNGELSE

För bedrägeri och mened dömdes häromdagen Charles J. Steinberg, diskvalificerad advokat och framgångsrik "bootlegger," känd under namnet "Broadway Charlie," till 5 års fängelse samt $10,000 böter. Steinberg anklagades för att hava bedragit staten på $460,000, som han var skyldig att betala i inkomstskatt år 1921, då han lär hava förtjänat $1,500,000, och för att avgett falsk deklaration under ed.

Några av "Broadway Charlies" bankkonton visa en inkomst av $17,000 per dag, när han var på höjden av sin glanstid.

Emory R. Buckner, United States Attorney, har beskrivit Steinberg som "en inflytelserik miljonär-'bootlegger' av just den typ, som jag påyrkar mina assistenter att gå till rätta med på allvar."

LÄKARNAS ORGANISATION UTTALAR SIG OM FÖRBUDSLAGEN

Vilja ha rättighet att ge sina patienter större doser av alkohol.

American Medical Association, som i dagarna hållit sin årliga konvention i Atlantic City, har i ett enhälligt antaget uttalande förklarat, att Alkohol är nödvändig för sjukdomars bekämpande. I den antagna resolutionen uppmanas regeringen att ändra Volsteadlagen därhän, att läkare kunna använda sitt eget omdöme vid föreskrivandet av alkohol för sina patienter i stället för att få använda endast en pint på tio dagar.

Detta uttalande går sålunda stick i stäv mot den resolution, som antogs av samma sällskap år 1917, då man förklarade, att alkohol icke är nödvändig för botandet av sjukdomar. Denna resolution antogs emellertid med en mycket liten majoritet, få vi nu veta.

TYSKLANDS ALKOHOLBUDGET

På grund av offentliga uppgifter beräknar "Der abst. Arbeiter" tyska folkets alkoholförbrukning under ett år — från och med april 1924 t. o. m. mars 1925 — ha uppgått till

3,500 milj. liter öl,
180 milj. liter brännvin och
300 milj. liter vin, alla slag.

Beräknas priset å en liter öl endast till 60 öre, en liter brännvin till 3 mark och en liter vin till 2 mark, så stiger den samlade utgiften för dessa alkoholdrycker till

3,240 miljoner guldmark.

Under ett enda år har alltså Tyskland för rusgivande drycker utbetalt fyra gånger så mycket, som det med med stora offer lånat av utlandet. Alkoholens skuldkonto belastas dessutom av utgifter för fängvård, för domstolar, för sjukhus av olika slag, vilka utgifter äro offer på supsedens altare. Därtill komma så förluster i arbetskraft, av näringsmedel, till understöd åt alkoholisters familjer o. s. v. Dessa medelbara utgifter äro säkerligen icke mindre än de omedelbara.

OMSÄTTNINGEN AV HETVIN I NORGE FÖRDUBBLAD 1924

Inberäknat smuggelsprit förbrukades pr innevånare 2,26 liter ren alkohol mot 2,65 liter år 1914.

Norska vinmonopolets redogörelse för år 1924 föreligger nu. Av denna framgår, att monopolet i förbudslandet omsatt för närmare 50 milj. kr. spritvaror. På vinets konto kommer omkring 40 milj. kr.

C:a 750,000 liter sprit ha sålts, närmare 5 milj. liter starka viner, c:a 1,2 milj. liter lätta och mousserande viner och 50,000 liter svaga viner. Detta innebär, att omsättningen av starka viner mer än fördubblats under 1924.

Detta innebär, att pr individ och år i Norge förtäres 1,91 liter ren alkohol, oberäknat smuggelspriten. Tas denna med i räkningen och man approximativt antar, att 20 proc. av insmugglad sprit beslagtages, kommer man till en alkoholförbrukning av 2,26 liter pr år och innevånare. Då äro ändå de alkoholkvanta oberäknade, som framställas vid en stadigt i tillväxt varande hembränning. Dessutom finnas betydande privata lager i landet, som ej tagits med i räkningen.

Alkoholförbrukningen pr innevånare och år var under år 1910 2,52 liter, 1914 och 1915 2,65 liter.

Av siffrorna tycks ju tydligt framgå, att förbudet icke i nämnvärd grad lyckats pressa ned alkoholförbrukningen i landet.

LADY ASTOR I ALKOHOLFRÅGAN

Den kända engelska parlamentsledamoten lady Nancy Astor skriver i "Times" (för 26 sistl. mars) följande:

Tillåt mig fästa edra läsares uppmärksamhet på nedanstående uppgifter, som jag i går erhöll från inrikesministern:

Enligt hans uppgift förbrukades dubbelt så mycket öl och 60 proc. mera spirituosa år 1920 är år 1918. Med vilket resultat? Under 1918, när alkoholförbrukningen var lägre, begingos här i landet 666 självmord. År 1920, med fördubblad förbrukning, var antalet 1,449 eller mer än fördubblat. Eller tag ministerns uppgift om antalet grövre våldsdåd. År 1918 var antalet för sådant brott tilltalade 253, år 1920 hade det stigit till 607. Och antalet fall av motstånd och våld mot polis, som 1918 var 1,928, hade 1920 fördubblats till 6,625.

Sätt nu dessa bevis på stegrad demoralisation i samband med nedsatt arbetsduglighet eller förstörda hem (antalet för dryckenskap anhållna kvinnor var också 1920 dubbelt så stort som 1918). Och kom så ihåg, att rusdryckshanteringen oavbrutet kräver nedsättning av rusdrycksskatterna i den förhoppningen, att det skall medföra stegrad förbrukning av spritdrycker och öl — och att följden, den oundvikliga följden, är nedsättning av vår nationella produktionsförmåga men ökning av vår sociala mindervärdighet.

St. James Square 25 mars 1925.

Nancy Astor.

Missförstånd. Petterson hade förkylt sin hals, så att hans tal endast blev svaga viskningar. Han blev ordinerad att hålla sig på sitt varma rum, men tiden blev honom för lång, så att han beslöt att våga risken och gå ut för att hälsa på sin vän Lundström. Kommen till dennes bostad ringde han på, och fru L. öppnade dörren.

Petterson (viskar): "Ä' Lundström hemma?"

Fru L. svarar förtroligt i samma viskande ton: "Nej, då är han inte! Kom in du!"

JORDBÄVNINGAR MÄNGENSTÄDES

Den som följer med den dagliga tidningspressen, kan ej undgå att att märka, att uppror i naturen och jordbävningar förekommit rätt ofta och i spridda delar av världen den senaste tiden.

Ingenstädes på jorden äro vi säkra för jordbävningar, icke ens i Nordamerika. Därom påmindes vi den 27 juni, då delar av fyra stater på västkusten hade känning av jordskakningar i flera timmars tid. Skakningarna fakttogos från Seattle, Wash., österut till South Dakota och från Spokane i söder till Thermopolis och Casper, Wyoming. Panik uppstod i varenda stad i västra Montana. Just norr om Yellowstone Park vid Three Forks, Montana, ägde tre jordskred rum. I många städer uppstodo sprickor i gator och husväggar. Ett halft dussin hus förstördes. Lombardtunneln på Chicago, Milwaukee & St. Paul järnvägen och nära Lombard instörtade, vadan trafiken avbröts. I Three Forks, Montana, instörtade ett skolhus, en kyrka blev betydligt skadad, och i ett hospital blevo patienterna utburna och förda till en säkrare plats.

Nya stötar iakttogos den 28 juni i Three Forks, Wilsall, White Sulphur Springs och Anaconda i mellersta Montana. Tre personer hade blivit skadade men ingen dödats. Tågpassagerare, som blivit avstängda genom jordras nära Lombard, hade kunnat fortsätta sin resa över en annan bana. Jordstötarna vållade en egendomsförlust i Montana av omkring $500,000, men naturundren i Yellowstone park undsluppo all skada.

Staten California, som ju förut haft erfarenhet av vad slags hemsökelse en jordbävning är, särskilt då San Francisco förstördes för åtskilliga år sedan, fick sin del av den katastrof, som drabbat grannstaterna norrut. Där blev staden Santa Barbara medelpunkten för en serie jordstötar, som med korta mellanrum pågingo hela den 29 juni från kl. 6:45 f.m. till sent på kvällen; även den 30 juni iakttogos svagare jordstötar. Av jordbävningen förstördes hela affärsdistriktet, men även andra delar av staden skadades. Residensdistriktet undgick visserligen en svårare förödelse, men invånarna vågade ej stanna inomhus. Omkring 10,000 sovo om natten i tält, emedan skakningar ännu förnummos.

Bland de hus, som förstördes i staden, var den gamla spanska Santa Barbaramissionen vid Camino Real (kungsvägen). Ett annat gammalt spanskt minnesmärke, som förstördes, var De la Guerra, där spanska herrar och damer firade sina fester. El Patio, en tredje gammal spansk byggnad, skadades minst av de historiska byggnaderna. Den finansiella förlust, som jordbävningen vållade i Santa Barbara, beräknas till mellan $20,000,000 och $25,000,000. De ledande bankmännen, industriidkarna och andra affärsmän ha redan beslutit att återställa vad jordbävningen förstörde. För detta ändamål ha de beslutat låna $20,000,000 och beräkna även att erhålla $2,000,000 från en jordbävningshjälpfond.

De i jordbävningen dödades antal angives till 11 och de skadades antal till 29. Å förteckningen över dödade förekommer ej något svenskt namn, men bland de skadade är en kvinna med namnet mrs J. Knutsen.

Ole Hanson, förre borgmästaren i Seattle, Wash., berättar om jordbävningen i Santa Barbara bland annat:

"Luften var tryckande och allt var stilla. Jag låg i min säng och såg en stor väg hävas mot stranden. Marken lyfte sig med ett knaprande, som om en miljon hundar gnagt ett ben. Då jag sprang ur sängen, syntes golvet höja sig och liksom slå till mig. Nästa steg jag tog, såg det ut, som om jag ej kunde nå golvet. Utkommen hörde jag en stark explosion och såg väggarna till vattenverket instörta. En klar, blå låga upplyste himlen och försvann. Bakom mig hörde jag ett dån och såg California hotell instörta. Marken rullade som en av en väg träffad kanot."

Om vi önska finna orsaken till jordbävningen på västkusten, så måste vi följa professorn i geografi vid Chicago universitet, J. Paul Goode, till Stilla havets botten, en 3 till 4 mil ut från Santa Barbaras kust. Där började den rörelse eller sänkning av havets botten, som först kom ett berg i Teton nationalskog i Wyoming att störta ned i Gros Ventrefloden och sedan vållade naturupproret i Montana och California. Professor Goode ser framför sig jordbävningar i zonen kring Stilla havet under flera hundra kommande år. Dessa kommande jordbävningar omfatta även Japan, säger professorn.

En skillnad. Hon: — Du gifte dig med mig bara för att jag hade pengar.

Han: — Nej, därför att jag inte hade några.

Kriaskrivning. Fadern: — Ska jag hjälpa dig med din skrivning?

Sonen: — Neej . . . Läraren tycker det är bäst, att jag gör felen själv.